

KAZANIE

Przy oddaniu ostateczney posługi Ciału

IEGO MOSCIPANA,

P. ANDRZEJA

ZDRZEWICE

DRZEWICKIEGO

W Kościele Oczyszczonej własności jego
odprawowane.

Przez

X. CYPRIANA CHRZASTOWSKIEGO

Oycow Bernardinow Theologà, y Káznodzieie ná ten czas
Lubelskiego.

Roku Pańskiego 1629. Dnia 23. Stycznia.

Z dozwoleniem Staršych

Silete à facie Domini Dei, quia iuxta est dies Domini.
Sophonia I v.

W POZNANIU,

W Drukarni Jana Wolraba / Roku P. 1629.

IN STEMMA:
ANTIOVAE ET ILLVSTRIS EX
Vitellis Drzeniciorum Familiae.

220096 I

Drzeniciana domus Romanis orta Vitellis
Quod dudum nata est, hoc tenet vsq. decus
Martesatis nota est, venerandis nota Tiarn
Sicq. viam genti. munit ad astra sua.

IEGO MOSCI PANU

P. I E R Z E M V

Z D R Z E W I C E

DRZEWICKIEM V.

Nasemu Mość. Panu y Dobrodziciowi /
łaski y błogostawieństwa Páńskiego.

Widząc cieśki żal Wm. Mościwy Pá-
nie DRZEWICKI, y długo my-
ślać / czym bym Wm. cieścić / y obfite
żyz śmierci Bratá iedynego wylane / pohás-
mować mogł. Przyšlo mi ná pámieć to / czym
się cieścił Augustyn S. wten czas / gdy w mie-
ście Hiponeńskim od Wándalów obleżony był /
ktory świadectem Possidoniusa te słowa sam do
siebie mówił. Is vir non est, qui lapides, atq; ædifi-
cia corruere, & homines mori miratur. meżnym / me-
żem się vrodziwszy bydz potrzebá / wielki zná-
mestwá / opátrzne miasto / wstepnym boiem /
y przez moc dostać. Wielki według Agesio-
lausa / Krolá Lacedemonińskiego / ánimus
swego áffektyvsmierzać y moderować. Skład pie-
śnie Senecá náywieksze mestwo / to bydz vka-

Przedmowa

zał / gdy mowi. Si vis omnia tibi subicere, subicere
 rationi. Multos regis, si te ratio regat. Rozumiem to
 o wielkim y ważnym baczeniu twoim / że sie me
 zem wkazę / y otarzę skropione łzami iągody
 twoie / tym sposobem w tem żalu twoim cieżyć
 sie bedzie. A jeżeli byś tak mocną impresse w
 sercu twoim miał / na vsmierzenie dać ten szro-
 dek / żebyś to Kazanie moje / które aby in lucem
 dawno wyszło vsielnię sobie życzył y prosił.
 iteratis vicibus czytał / w prawdzie inculta mino-
 ra napisane iest / iednak iż w niem doczytaś sie
 bydz wstawie wielkiey dom y fámilia swoje / y
 przez známienite postępi / Rodzonego swego
 nie umarłego ale żyjącego bydz obaczyś; mam
 za to / iż tym samym serdeczny żal twoy wkoić sie
 może. A ia przy niegodnych modlitwach mo-
 ich / które Wm. memu Mśc. Pánu ofiaruie /
 życze tego / aby Pan Bog we wszelákim szczęściu
 y błogostáwienstwie Wm. mego Mśc. Pá-
 ná długo zdrowego chował / á ogień ten miło-
 ści / któryś záwsze dobrodzieystwy vbogiemu
 Zakonowi náßemu oswiadczał / w sercu swoim
 rozżarzał / żeby táż vprzeymosc przeciwko nam
 długo bez odmiany trwác mogła:

Wm. Mego Mśc. Pána niegodny

Bogomódlcá

X. CYPRIAN CHRZASTÓWSKY;

Bernardin Theolog y Kázanodzieicá.

K A Z A N I E

QVID FIET DE LIGNO EX

omnibus lignis nemorum.

Ezechas,

Confringet Dominus Cedros Libani, & comminuet
eos tanquam vitulum Libani.

Psalms, 28.

Je dawn emi czas y na żywego y dobrze
zdrowego Jęo Młc. Pana ANDRZE
JA DRZEWICKIEGO, każdy
z nas patrząc/ cie był sie różnemi pocie
chami/ cie była sie Kochana Matzonia
iego / ktora według zwyczajn y powinności ponie
kad winioży sie z domu oyczystego/ obrala go sobie za
opiekuna y przyiaciela bliskoscia wszystkich przyia
ciot przechodzacego. cie był sie serdecznie miłuiący
Brat / miał z niego między przyiacielmi zobopolno
wćieche / przeciwko nieprzyiacielowi mocna obrona.
według tego co napisał *Antisthenes, Fratres concordēs om
ni pariete esse fortiores*, co mowie ścianą/ murem niedoby
tem y nie przelamanym. Miel poćieche wszyscy przy
iaciele y pokrewni / gdyż powinność dobrego przyia
ciela przeciwko niem zachował wyrażona od Aristo
telesia temi słowy. *Suavis est amicorum praesentia in prosperis
rebus et aduersis*, od niego utrapiony przyaciela poćieche/
w szczęściu opływający winowaniem odnosił / gdy w
szczęrey przyiaźni żył/ sam na nieszczęście y dotknięcie
Paniście zprzyiacielem zobopolnie bolął/ y z fortunnego

powodzenia szczerze się radował. Jedynol wcięż miało
 mile dziecię jego / gdy w dzieciennym wieku swoim be-
 dac patrzała na Oycę y Dobrodziela swego / w dalszych
 latach sobie czasu potrzeby proteccia obiecuiac / na-
 dzieis się karmiło. Radosnem sercem czeladką jego pa-
 trzała na porządna Economie jego / y choćy ktoremi
 świecił tak dalece / iż każdy mówić mógł to o nim be-
 spiecznie co napisał *Homerus: Focus luculentos in adibus.*
 Na ostatki mieli osobliwa pociechy swoje wbody ze
 bracy / z którego rok y z wrodzoney szkodroblowości
 jego / potrzeby swoje y Dobrodziejstwa hojnie brali.
 otrzymał się bowiem powieści *Titusa Vespasiana* / Kto-
 ry te słowa często mawiał. *Non licet à vultu meo eristem dis-*
cedere quengū. Różne pociechy każdy znas miał. Lecz
 wiedząc iż wszystkie wesela tu na tym świecie nie so-
 trwale ale odmiennie / cze. Bról *Salomō* doznawszy do-
 brze powiedział. *Risum reputavi errorē, & gaudio dixi quid*
frustra deciperis? gdym się śmiał / rozumiałem że m bło-
 dził / a gdym się weselił / żeżtem prożno się dąs zwodzić /
 abyś miał długo weselem się bawić / bo ten śmiech y
 wesele w krotce się smetkić skoneczy. Wiedząc iż y to we-
 sele nasze / iako y inşe oraz w momencie odmienić się mu-
 siało. każdemu znas pod ten czas wcięży w padło wpil-
 no consideratio / aby to pytanie czynił. *Quid fiet de ligno*
ex omnibus lignis nemorum. gdyż ktom tego / iż każdy
 człowiek według zdania *Socratesa* / y inszych Phi-
 losophow opaczny jest drzewo wczym się zga-
 dzaiać *Philoiudens*, temi słowy przyczynę daie. *Deus*
ceterarum plantarum capita defixit in terram, soli homini sub-
lime dedit, ut alimenta calicis incorruptibilia quærat. zaczął
 y on człowiekiem będąc opaczny drzewem był / ale też
 y zrod

Na pogrzebie

y ztąd żeżący dom Ich Mościow Pánow Drzewi-
 dych od drzewa poniekad tituly denominátio swoje
 wziat / ktorych drzew krzewisty y buiny gai widzac /
 rodowitość familiey w kronikách czytać / a zarazteż
 patrząc ná to drzewo wesoło kwitnace / nie inše pyta-
 nie w myśl náše w padło tylko to. *Quid fiet?* Ale iż
 trudna iest odpowiedz ná to pytanie / Ktoż bowiem
 przyśle rzeczy pewnie y nie omylnie wiedziec może
 krom samego Pána Boga a Prorokow świętych iego /
 ktorym on przyśle rzeczy obiatwia / co y sam Poganin
Demost. oratione ad Lepsin. wyrażil. *Futurū omnib⁹ hominib⁹*
est incertū Plato zaś in Dialogo powiada *Futura tantū vates*
sciunt , a słusnie. ieżeli bowiem rzeczy niektórych ktore
 oczom nášym przytomne sa / słabo y licho znaiomość
 mamy. Widziemy że Magnes żelazo ciagnie / Burzym
 stome / wiedziec iednak nie możemy przyczyny / dla czee-
 go / iako daleko wiekšey trudności to / co Bog w dispo-
 sitiey y w skrytych sadach swoich položyl / wiedziec y
 doskonałe poznać? potrzeba było wten czas / aby byl
 Bog wzbudził Proroka / ktoryby nam byl powie-
 dzial / co sie z tem drzewem stać miało. Dnia dzisiey-
 šego iuż nam nie potrzeba pytać / widziemy że podcie-
 te tak iako drzewo widziane od Nabuchodonozora w
 padły leży ten pien tylko ciała umarłego / w ktorym
 była wšczepiona Duśa / zostal. a Brat serdecznie miłuo-
 iacy / patrząc ná przerzedzony gai zacn ey Familiey
 swojej łzami sie zalewać musi / świeżo odciela ostro ko-
 so śmierć naibliżša gataste Kochána Małzonka od
 drzewa tego / gdyż iescze wilgotność została / iescze
 nie obechly łzy z oczu iey / odcięte sa rośetki niedawno
 wyniknione w młodym wieku potomstwo od drzewa
 tego

Kazanie

tego / Ktore osierociąle będąc sennie y obumiera nie.
 widzac Oycę y Dobrodzieiá swego. Obite są li-
 ście / wszystkie ozdoba drzewa tego upadła / maistości /
 dostátki / wrodá / y przeżacne wrodzenie / oraz wszystko
 ztem drzewem pożegnało się / tak iż nie znać jeżeli drze-
 wo to iest żacne Cedrowe / czyli podle Cedrusowe / po
 liściach bowiem drzewo poznawamy. Kosprośone są
 pozyski drzewa tego / iuż przypicielowi radzić / y czasu
 potrzeby onego substańcia swoia ratować nie będzie.
 zginęła nadzieia zwierząt ziemnych w bogich podda-
 nych iego / aby wiec przytędy pod cień drzewa tego cza-
 su upału słonecznego / pod czas wstępu swoich schra-
 niać się mieli. Prastkowicie niebiescy w bodzy Załonnie-
 cy / ktorzy wszystko opuściwszy / spuszczać się na pro-
 uidentia Boga / y oczy swoje do nieba znadzieia pod-
 y nosić / iuż wiec wsiadłszy na tem drzewie owocami
 dostatkami iego żywić / y karmić się nie będziecie. Sam
 tylko pien drzewa tego został / samo ciało / Ktore zo-
 tropione rosa niebieska na on ostarni sad znowu drze-
 wem z insem stanie. zaczął nie trzeba iuż Proroka
 takowego / Ktoryby nam powiedział / co się ma dzieć
 ztem drzewem / ale takowego / Ktoryby nas do zalu zo-
 padku tego drzewa / pobudzić mógł. Wzbudź Panie
 Proroka Jeremiaś / ten chcąc do zalu serdecznego I-
 sraela z wolności wróconey przez więzienie Babilo-
 nskie wzruszyć / na syie swoje lancuch wdziawszy do nich
 przychodzi. Wtrąciło wolność to drzewo przez upa-
 dek swój / Dusza bowiem która w rękach iego była / tak
 dalece że mógł soba iako chciał kierować / teraz w re-
 kach iest Bożych y w disposiciei iego / za taką odmianą
 stała się wielka confusja / co znaczy Babilon / gdyś to
 drzewo

drzewo płodne będąc dobrych uczynków / już więcej
owocow z siebie wydawać nie może. Ná miejscu Je-
remiasza każdy znaś aby był pragnietego / y wrząd
świetego meż odprawował. Lecz iż Jeremiasz wykla-
da sie *Celsendo Domini*, ia niegodnym sie czuiac / tak za-
cnego titulu / o rzecz trudna y nad siły moje nie smiem
sie kusić / boiac sie abym was w nadziciey nie osukał.
Przysło mi rączy według zdrowey rady / Dauidá
Proroká żążyć / ktory chcąc was do żalu nieutulonego
przywiesć / przychodzi do was nie lancuch ná szyi / ale
wreku swoim mając drzewo ozdobne Cedrowe zgo-
ry Libanu / gdzie y zachosć drzewá / y miejsce obcia-
ża serce / zwłascza gdy to drzewo / nie tylko złamane /
ale ná malé części zerznione iest iako Ciółki Libanu.
Przetosi ia pospół z Dauidem / przy tym żalofnym A-
cie / y ostatniey płacziwey postudze / ktora dziś wszy-
scy temu zmarłemu Ciału oddaemy zycząc tego / abym
wszystkich zaśmiecć y roztwilić mogł. W pierwszey
części wklazawşy / iako wszyscy ludzie sławni / sa Ce-
drami Libaniskimi / y wszyscy pracowici sa Ciółka-
mi Libanu / ktorych Pan przez śmierć łamie y zdżyma
w drobne kółki. W drugiey powiem / iako Je. Mość.
Pan Andrzej Drzewicki / był drzewem z Libanu / y
Ciółkiem Libaniskim / y iako go śmierć złamała / y
zemiela. O Cedrach Libanu mówić wielkim sie rze-
czy podiał / wacpie aby słabość dowcipu mego y wy-
mowy / dosięć temu uczynić mogła / żeby od was o-
sobie starodawna Persow sententia słysiec mogł *Ce-
dro digna locutus*, gdyś iako Cedry inşe drzewá wyso-
ścia przechodzo / tak y ia o drzewach Cedrowych mo-
wiac / miałbym nád inşe w dowcipie y krasomowstwie

gore miec. Czego iż w sobie nie naidula / żyje sobie
przynamniey tego / aby iezeli co godnego na czesc y na
chwale Pánu Bogu / y na zalecenie tego przezacnego
meza potwiera / iako drzewo Cedrowe trwałe jest y
nieśkazytelne / wszystko to w pamięci waszey / statec-
cznie / y nieśkazytelnie trwało.

PIERWSZA CZĘŚĆ

Elianus lib

6.

Ednostayna / y od wszystkich wczonych
ochwalona rzecz Kazania mego wzio-
łem przed sie / zgodziłem sie bowiem wa-
rym / tak z ludzmi Pogańskimi / iako y
z ludzmi Świętymi Lacedemōczytowie
iako Elianus lib. 6. de varia historia swiada-
czy mieli ten zwyczaj / iż ludzi rycerskim / ktorzy chwa-
ły nieśmiertelney przez mestwo szukałi / szukać meżnie
w boiu poległi / z Ceremoniami takimi pogrzeby ich
odprawowali: obłoczyli ciała ich w purpure / a kolo-
mar oliwnych / y Cedrowych roszczel naktęnowszy / wo-
tać kazali te słowa. *Hæc sunt insignia gloria*, przez co da-
li znać / iż drzewo Cedrowe znamienite ludzie znaczy /
y meż wielkiey sławy wyraża / tego mniemom nauczo-
li sie z przymiotu y własności drzewa / które miedzy
insemi ma to / iż jest wdziecznego zapachu / co prosi-
może wdzieczniey pachnac / nad sławę y dobra existo-
matio o ludzi? świadczy o tym Anonimus gdy mowi /
sicut aromata quo vehementius franguntur, & teruntur, eo ino-
centius olent, sic gloria dum rebus aduersis exercetur. Wdzico-
czny zapach Cedrowy / lecz sława wdziecznieysza jest /
bo daimy to iż drzewo to jest zielone / y iedności swo-
icy

Ná pogrzebie.

Icy nie traci / iednak w ten czas gdy go zetrześ w pa-
 cach / wprowadzić bardziej pachnie / lecz ozdoba ie-
 go / y zieloność worleie / y wniwecz się obraca :
 ludzie zaś ci / ktorzy żyjąc postępkami swoiemi ná sta-
 wanieśmiertelne zarabiaia / chociaś ich też dobrze odo-
 miennosc przypadkow zetrze / y w kupa ziemi / przecie
 iednak wonność dobrej stawy máia / y ozdoby swojej
 zieloności nie traca. Skąd pismo święte chce wskazać
 iako wonność Cedru Libańskiego znaczy sławę ludz-
 kę / gdy przez Oseasa Bog Wszechmogący obiecuie /
 iż miał wstawić lud Izraelski / wonności to Libanu
 wte słowa wyrażił / *erit gloria eius, & odor eius, vt Li-
 bani.* Gora Libon sama z siebie żadney wonności zie-
 mia bedac nie ma / ale raczej tak iako inſe wirydarze /
 y ogrody zielmi / drzewami / ktore się w nich rodzą / lu-
 dziom zapach czynia. tak Libon gora / od drzewa Ce-
 drowego pachniacego / wonność wdzięczną daie.
 Wszystkie familie sa gory Libańskie / ktore im zacnie-
 ę sa z przodkow swoich / y w postępkach dzielnych bie-
 gleyſe / tymby wyſſe iako gory według słusności w do-
 stoięństwach / y wdignitárstwach bydy miały. Areo-
 pagus nie tylko po śmierci iako Lacedemonczykowie
 ludzi sławnych Cedrem wyrażał / ale też za żywota. ten
 bowiem chce Atheniezyków pobudzić do nabycia do-
 brej stawy / taki edict uczynił / aby żaden między me-
 że waleczne / y zasłużone policzony nie był / ażby pierw-
 ná głowę iego włożono wieniec oliwny / albo iako nie
 ktorzy ſwiadcza / Cedrowy / y sam ná Pericleſa me-
 wielkiej stawy / wieniec Cedrowy własná reka kładac /
 wskazał wszystkim / iż Cedrowe drzewo / iasnem wize-
 runkiem iest ludzi sławnych. Czego my y samas ná-
 ta drze-

Oseas 14

ra drzewa tego poświadcza; które acz iest powierzechu
 sekowate / y chropowate / iednak iągody wdzieczne /
 z siebie wydaie / stawey dobrej gdy ludzie nabywaia
 z wielka im to cieślkośća przychodzi / wielki to sek / ma
 ierności / dobrego mienia odzafować / zdrowie / y
 żywot odważyć / cieślka / chropowata / y nierowna
 droga / opuściwszy wkołchany domowoy kat swoy / wy-
 nyć zgranic opczyzny mifej / wnić w ziemi nieprzy-
 iacielska y pierśiami swemi za Rzeczpospolitą ząsta-
 wiać sie. Co wszystko miłośnicy stawey dobrej zwykli
 ochotnie czynić, lec im wielka cieślkość, tym smaczniysze
 iągody do pokarmu w wściech ludzkich czynia. O iako
 to smacznie kochankom dobrej stawey / gdy o sprawach
 ich znamięnitich / y cnotach pochwały godnych / ludzie
 mowia / gdy dzielne / waleczne boie w regestrze pa-
 mieci nieskazytelniey napi siane wyliczaia. gdy nako-
 niec przodkow zacnych domow / y starożytney fami-
 liey przykłady w meſtwie fortunne / mile wspomina-
 ia / ſłodkie to ſa iako miód / y wdzieczne / chociaſ w-
 cudzych wściech iągody / Co mowie ſłodkie / y poſie-
 laiace; albowiem gdy ſłyſy pozoſtate praſe / iſz taſ
 wyſoko przodkowie iego / zrożnych cnot iako znieia-
 tich roſćzeſ / gniazda przezacne / domy ſwoie ſtano-
 wili / kiedy ſie przypatruie kleynotom za krawawe po-
 ſlugi przodkow ſwoich / od Krolow / y Rzeczypoſpo-
 litey zgodnem uchwaleniem familiey ſwoiey nadany /
 meſtwo / y ſile bierze / aby ſie takiemiſ cnotami / y me-
 ſtwem niechcac bydz wyrodkiem / przy temże gniaz-
 dzie mochno gruntował / y w tychże granicach ſtawe
 antecessorow ſwych zatrzymywał. mądrze Salomon
 Proverbiolum 15, wyrażiſ Fama bona impinguat os, ſtawą
 dobra

Na pogrzebie

13

dobra człowieka corroboruie / tustego / y mocniejszy
 tego czyni. Zwyczajni ludzi Pogańskich mniemom/
 izem nie nowa bydy kazania moiego rzecz / y propozi-
 cia okazał / iz to Pogańskich zwyczajach / y powie-
 ściach / siela sie bledow naidowalo / ia prawdy szuka-
 iac / do prawdziwy nauki pisma świętego wdawszy sie/
 naiduie / iz toś samo / obraz ludzi sławnych wyraża-
 cy drzewo Cedrowe / przed oczy nasze kładzie / gdy
 mowi. *Confringet Dominus Cedros &c.* na te słowa pisac
Venerabilis Lyranus, ktorem na początku kazania powie-
 dział / przez Cedry Libańskie / meze waleczny e / y
 przestawne / Hetmany naipředniyszego pokolenia /
 rozumie: tegoż zdania iest *Theodoretus* na też słowa /
 gdy mowi. *Cedri Libani, alti homines in terrenis elati.* Słu-
 psnie tego rozumienia sa albowiem *Plinius lib. 13.* (s. po
 wieda / iz Cedrowe drzewo / iest wysoke na sto trzydzie-
 ści stop / Czym sie prośe wyzey wzbić może / iako sława
 dobra: niechay sie kto wychwala z maietności / y z do-
 brego mienia / nie wysoke sie wzbił / bo to ludzie lekkiey
 wagi / y podlego vrodzenia maia / wyliczai dignitar-
 stwa / Starostwa / y inſe dostoiensstwa ktoremi cie
 Rzeczpospolita opatrzyła / iezeliś ich nie brat dla dzieł-
 nych spraw twoich / niſkoś vpadł. Chćiey sie z vrodze-
 nia zacnego przed ludzmi wynośje / iezeli sie zachności
 przodkow enotliwemi / y v ludzi sławnemi postępka-
 mi nie potwierdzaś / siedziś przy ziemi; na koniec ko-
 chaj sie wgladkości / y w vrodzie / to iz z porządzenia
 Boſkiego sie stalo / nie wysokeś wzleciał sama sława
 wywyższyć może ludzie / tak iako Cedry Libańskie. Prze-
 toś do rzeczy Egipcianie czynili / ktorzy iako piſe *Valerius lib. 43.* chcec okazać iako sie wysoke przez dobro

Plinius lib

13.

Valerius
lib. 34.

Kazanie

Ezechiel. 17.

27

40

stawa wzbiliła: Stawa dobro grzmotem / y tyskawio-
 to / iako obrazem nieciażem conterfetowali / wysokie
 miejsce grzmotu / y tyskawice wyrażało ludzi tych /
 Ktorzy Cedrowi podobni będąc / wysoko się wzbilieli.
 Wiedzieć nie chcąc aby liczba wywodów starożytność
 przechodziła prawdę / podaliśmy drugi wywód. Eze-
 chiel 17. przez którego Pan obiecał wstawić Israe-
 la mowi *Et erit in Cedrum magnam, & scient quia ego Do-*
minus, od Boga wszystko szczęście y dobro: Bog to spra-
 wił / że David z pasterka Brolim / Joseph z więzienia
 Pannie / że kto podłó się prociw / za dzielnością swoją
 y enotą: sławnym y ludzi zostawa / tak wszystkie fami-
 lie w Polsce stanęły / małe co drzewka były / nie było co
 garsć się obić / ale Bog za dzielnością walecznych
 mężów tak pofortunil / iż się stały wielkimi drzewa-
 mi / Których iako drzewa Cedrowego / według Pli-
 niusza na miejscu wyżej pomienionym / ledwie pięć
 szesnastu obojętne możesz. Tenże Prorok nie tylko wielko-
 ścią Cedrow / ale y ozdoba chcąc wyrazić ozdobę ludzi
 sławnych / piękność miasta Tyru opisywać / Cedri-
 miąnuie / *o Tyro finitimi tui te edificauerunt. & impleve-*
runt decorem tuum, Cedrum de Libano tulerunt, iakoby
 chciał rzec / tak iako miasto Tyr ozdobione jest zupeł-
 nie Cedrami / tak domy y familie / dobra sława /
 a ludzie sławy pragnący ozdobić / Wiedzieć że nie Ce-
 drom Morzkim ale Libańskim podobne czynię lu-
 dzie sławne / nie bez przyczyny / gdyś morskie wody
 nie tak przedkłada dla wielkości / y szerokości / iako wo-
 dy Libańskie Isaiasz chcąc wyrazić przedkość sławy /
 przez wody z gor Libanu / to opisał. *Gloria Libani ad*
se veniet, przedko sława dobra / y z wielkim pedem do-
 vfu

Na pogrzebie

wſu ludzi przychodzi / y ożywia cztowieka / iako woda
 z krynnyce żywey wynika iaca / świadectwem piſma / *pua-
 tem aquarum viventium, quae fluunt impera de libano*, czego y
 ſamiſ Mediko wie według Valeriuſa poſwiadczaia /
 ktorzy przyrownywaia dobro ſlawy do konia zſtrzy-
 dzaia / nazwanego *Pagaſus*; iako bowiem inſe zwie-
 rzeta ſtrzydlaſty kon przedkoſcia przechodzi / tak ſlawy
 wſytkie rzeczy do wſu ludzkich wprzeda: ſkad iſz
 przedkoſt na ieſt / nie každy ieſy dogoni; iedni zapędzi-
 wſy ſie wzaczym biegu przed czasem wſtawiaia: dru-
 dzy obawiaia ſie aby prożnego zawodu nie czynili /
 zacząynać niechca / potrzeba ich animować / *Ascende
 Libanum*; czemu / nie dziwuie ſie że taki wſtrec maia /
 gdyż y ci ktorzy na te gore Libanu przez zacne poſte-
 pki wſtepuia / y o ſlawy ſie ſtaraia / nie żarzą w ſta-
 wie ſa bo pod czas wielkich zaſług w pańſtwie / me-
 żnych ludzi nie wſyſcy widza: potrzeba fauoru / ten iſz
 ieſt forteka do dobrego ſlawy wołać non z Prorokiem /
Aperi Libani ianuas tuas. Jako drzewo Cedrowe znać y
 cztowieka ſlawnego; tak Ciolek albo Wolek znać y
 cztowieka pracowitego zawiſe: ludzie wozeni przez wo-
 lu wyrażali pracniacych / albowiem iako wolek pod-
 daie ſyie ſwoie pod iarzmo; tak cztowiek pracowity /
 niezgar rozmaitych prac na karkach ſwoich noſi. Wie-
 dziaſ to koſcioł ſwiety / ktorzy dal za Herb Łukaſzowi
 ſwietemu wolu / czego acz Hieronim S. *ſuper Prologū
 in Mathaum*, te przyczyna daie / iſz począł Euągelia
 ſwoie od kapiłanſtwa / wolu zaś kapiłani w ſtarym za-
 konie do oſiar zażywali / iednak nie ktorzy dla tego da-
 no bydy te pieczęć Łukaſzowi S. twierdza / iſz nad-
 inſe w piſaniu Euągeliy ſwoiey / wielko prace pod-

Lib. 4

toż y Poganie zwyczajami swemi nauczyl / Kto
 rzy w ten czas gdy Cesarzow y Monarchow na Pań-
 stwo prowadzili / wiezdzaiac do miast / za wozem na
 którym siedzeli pare wołow prowadzili / dając znać /
 iż Państwo / y Krolestwo z praca nabywaia / regimen-
 ty / y panowania z wielką praca / godnie y słusnie
 odprawowane bywaia ; przez to samo / iż miánwie
 Ciółka nie pospolitego / ale Libańskiego robotnika / wy-
 raża tego / który na niebo uczynkami dobrimi robi / y
 którego sprawy iasne sa przed maieścatem Pańskim.
 Jako Liban tak praca z skodkoscia przychodzi /
iugum enim meum suave est. Skodka iest praca
 robotnikowi / którego zaplata pewna czeka / W dzie-
 czna iest praca wołkowi / gdy z polá gospodarzowi
 zwozi / gdyby bowiem rozum miał y uważyl / iż czasu
 zimy stome z tegoż gumna za pokarm mieć bedzie / z
 weselem / y mile by te robote odprawował. Ciółkow
 tych David S. wspomina / którzy sie na gorách Li-
 bańskich od drzewa Libanu nazwanych pasa / y cho-
 waia / z tego drzewa iako piśa *Naturalista de proprie-
 etate rerum* ; Wypływa sok na trzyrzeczy potrzebny ;
 pomaga na wkaślenie iadowitych wozow / tak dalece /
 iż kto ciało niem namaze / iad rożnych gadzin skodzie
 mu niemoże : tak y ten / który sierobota zabawić be-
 dzie / pokusy czartowskie / ktore na człowieka biia /
 skodzie mu nie beda. Ciało od skazytelności olej Liba-
 nu wolnem czyni / praca zaś y uczynkami na niebo za-
 rabiaiacemi / człowiek nie tylko według dusze / ale y
 według ciała nieskazytelnem sie stawia. Na koniec tu-
 skę z oká y ślepotę znosisz ; toż y ten który na niebo pra-
 cuie / przez praca do tej doskonałości przychodzi / iż

Boga w Troyey iedynego nie przez wiare / Ktora jest
nie iako mgła y laska rozumu / ale iasnie w niebie
z Swietemi Bozemi widziec bedzie. Pieśń o Cedro-
we drzewa / godni sa zalecenia ludzie sławni / Ktorzy
enota y meštwem / sławy nabýwali / zapomniec ich nie
jest słusna / wspomniec rzecz bårzo trudna / gdyś iuś
znał y śladu ich nie widzimy. *Confregit Dominus Ce-
dros &c.* wzbili się byli wprawdzie wysoko / ale ich wie-
cey oko ludzkie niewidzi. *Vidi eleuatum sicut Cedros Liba-
ni, transiui, & ecce non erat.* Gdzieś sa Monarchowie /
Ktorych potentey świat się bał y iako Aniołowie nie-
bem według woli swoiey / tak oni państwy y Krolestwy
Kierowali. Upadły wysokie drzewa / podlegli ci Kto-
rzy zacnością wrodzenia / wielkim ludziom y fami-
liom zrownali / po małym czasie spytašli się o tych do-
mach / aż wysłyszys / iuż prawi ten Dom od wielu lat
zśedł / iuż zaginął na Mleżnych y walecznych żołnie-
rzach / nie się nie obawiając śmierć oburzyła się / na
stapiowszy wszystkie potęgi / przelamała siły ich / y na
ziemię położyła. Praca godna jest pochwały w lu-
dziach / ponieważ człowiek w ten czas gdy pracuje / con-
dytja swoje wyraża / w Ktorey go Bog po przestę-
pku rodziców pierwszych chciał mieć / roztązuiać
mu / *cum sudore vultus tui videris pane tuo* : ale y tych
mniejszych pamiętka / *Comminuit eos &c.* gdzie się ci scho-
wali / Ktorzy się zpraco y zaśielowaniem o bogactwa /
y dostatki starali / Ktorzy z vszczerbieniem sumnienia /
z odwaga zdrowia / dobrego mienia szukałi / gdzie się
zakryli ci Ktorzy noc y dzień na tem trawili obmyśla-
jąc iakoby majątności y intraty przyczynić / niewiedząc
ich / a praca ich wniwecz / *labor eorum tanquam nihilum*

anżel / tak białe / że ani oni sami / ani pozostali
 ty potomek y powinni prace ich uczestnikami.
 Sama praca Ciotka tego / który na niebo pręcznie /
 wieczno pamiętnie nie wstawa / *In memoria aeterna erit
 iustus.*

CZĘŚĆ DRUGA.

Cedrowem drzewem / które sławnych lu-
 dzi wyraża / słusznie cie nazowie Mości.
 Panie Andrzeju Drzewicki / ponieważ
 ludzie pospolicie rzeczą sław-
 nymi zostają / sławność cie rodziny /
 zacność przodków swych dzielność postępów y
 spraw rycerskich / Co drzewo Cedrowe ceterfektu-
 ie / z sławnością / tym że nigdy nie pruchnie / y przez
 długi czas nieśmiertelne jest / dla tego Bog wszechmo-
 gący chce aby dom Pański / który miał być skonczo-
 ny od Salomona / długowiecznie trwał / roztąże
 mówiąc do Syry *cap. 5. Regum 3.* aby go z drzewa Ce-
 drowego budował / mówiąc / *Ipsi edificabit domum no-
 mini meo, praecepit igitur ut praecidant mihi servi cui Cedros
 de Libano.* Zacność rodziny wyraża wysokość drzewa
 Cedrowego / o ktorey mówi *Amos 2.* *altitudo Cedrorum
 altitudo eius,* wysokość Cedrow / wysokość domu y
 rodziny. Owoc Cedrowego drzewa / iako piśa Na-
 turaliste / nie który jest słodki nie który kwaśny / nie-
 który zaś kwaśny z słodkością zmieszany / ten wyraża
 człowieka sławnego / ktorego sprawy niektóre są w-
 dzieczne y przyjemne / drugie przykre y kwaśne / nie-
 ktore na koniec część kwaśną część słodką. Sław-
 ność

żytność tego drzewa Cedrowego domu Jch Mościow
 Pánów Drzewickich / iuż Siedmset lat y kilka dzie-
 siot w Polsce / gdyż Robertus Vitellius Wloch / Serbu
 Ciolek / za Mieczysławá Monárchy Polskiego tu przy-
 iachał do Polski / gdy wiara Brześciańska Polacy
 przyiac mieli od Oycá Swierego Papieža Janá trzy-
 nastego posłany / roku dziewięsetnego siedmdziesią-
 tego pierwszego / został trzeciém Arcybiskupě Gnie-
 znieńskiem / á po nim następiał S. Woyciech Arcybi-
 skup y Mieczysław / tak dawno ten dom w pánstwie
 polskim / iako dawno wiara Kátholická Kóścioła
 Rzymskiego poczęła się / od tak dawnych czasów drze-
 wo to nie spruchniałe / ale zawsze zielone y kwitniące by-
 ło. Wedeli wważał zácnosć y wyniosłosć domu tego / sta-
 wny był moco y męstwě / nie wspomináiąc dawniejszych
 przodków / męstwem dzielnych / iako Stanisława
 Ciołká Woiwodzicá Mázowieckiego / który ieszcze be-
 dac wyrostkiem / dwóch chłopców na dłoniách swoich
 nosił / surowe drzewo gdy ścisnął rękami / woda
 z niego ciełła / mieczow dwánáście rázem za kónce w-
 iawšy / podniósł / y inszych wiele znákw mocy swo-
 iey wkázał / zsi nie zakrył y nie zakopał tego talentu /
 ale mežnie się częstokroć bliąc z Pogány ; w potrze-
 bie zabiry / dla oyczyzny polegl : wspomnie świeżo-
 segow męstwie Jakuba Ciołká Drzewickiego ná Drze-
 wicy Káśpelaná Żarnowskiego / który Hermanški w-
 rzed dlugo ná sobie szczęśliwie nosił częste potrzeby z Po-
 gány y z Wółoskami wál / ná koniec sam w potrzebie z po-
 gany zginał / mežnego Hermaná y dobrego żołnierzá
 wrząd odprawuiąc. Sławny był ten dom y wysoki to
 drzewo mędrościo / iedno z tego gáin ná objaśnienie

sławy z cnoty mądrości biore / Młociela Drzewickie-
 go Arcybiskupa Gnieźnieńskiego ten dla wielkiej ro-
 stropności y wymowy / legathey wiele odprawował
 do Orya S. Papieża w sprawach Pruskich / do Vene-
 row / gdzie miejsce w Senacie miał / wymowna o-
 ratoria tak bardzo się wślawił / że też Polakom takie e-
 logiū Senat Wenecki dał / *arte marie Poloni valent* : tak
 że na Seym dorzese / y na elekcie do Kiozat elektorow /
 posłany od Króla Zygmunta pierwszego / iako opie-
 kuna Króla Czeskiego y Węgierskiego Ludowika / w-
 leciech młodego / którego urząd odprawował / y mie-
 sce iego na elekciey Cesarza Karola piątego zasiadł /
 z pochwałą wszystkich y z okontentowaniem / *bonum*
suoie dawał. Styneli y sławni byli ludzkością y szco-
 drobliwością / między innymi Adam Drzewicki Ka-
 pitałan Radomski / którego tu kości w tem że Kościele
 od lat osmdziesiąt leży / ten przy innych cnotach miał
 to że był wielkim liberalistą / pełen ludzkości / nie był
 żaden któryby się nań postarzyć miał / cudzego nie pra-
 gnał / pozew nigdy w domu iego nie postął / przeciw-
 ko ubogim kapłanom / szpitalom był hojny / nigdy bez
 wielkiej gromady powinnych / y sasiad okolicznych
 chleba swego nieżyczywał / czym sobie wielką miłość
 w ludzi iednął. Wysokie to drzewo było y sławne / za-
 cności znaminitych urzędow y dignitarstw / które za-
 zastugi rzeczy pospolitey / domowi temu dawać były /
 naidowały się kapelusze Kardynałskie na głowie Ber-
 nara Młocielowskiego / Arcybiskupa Gnieźnieńskiego /
 który tegoż drzewa buina y mile rodzaco galezia był /
 naidowały się infuły Biskupie na Młociu Drzewi-
 ckim / infuła Arcybiskupstwa Gnieźnieńskiego / na

Na pogrzebie

Samuelu Maciejowskiemu infuła Biskupstwa Red-
kowskiego / za pamięci naszej infuła Biskupstwa
Chelmskiego / nagorowana była rodzonemu Bratu ie-
go / Jego Mości X. Janowi Drzewickiemu / koro-
go śmierć niedawnemi czasę z wielklem zalem tej fami-
lię ztego świata zniosta; Bedziemyli też opátrować
godności y urzędy świeckie / naidzież urząd Kancler-
ski y Podkanclerski w Sejmikawie Ciółku Drzewi-
ckim / za czasow Władysława Jagieła / oczym Bro-
mer świadczy w księgach swoich / naidzież stolki Se-
natorskie / Kąpielanie / Starostwa / iako orym rozne
kroniki świadczo. Przetoż moim zdaniem / dom ten y
zaena familia / wyraża y conterfektuie ono małowa-
ne drzewo / oktorem od starych malarzow wynale-
zione / ktore malowali od dwóch wierzych; na ie-
dnym wierchu micy Papiestkie / infuły Biskupie /
Kapelusze Kardynałskie zawieszane były / a pod niemi
tak napis jest / *Ego oro & supplico*; Na drugim wierze-
chu drzewa onego / zawieszane były stolki Senatorskie /
bulawy Hermanckie / armata y wojsko woienne rym-
suneł / a pod nim napisano / *Ego tutor & defendo*, a
przy ziemi drzewa onego śmierć z kosa z takim napisem
Ego tollo & deutoro, ze dwoiakić wierzecholki w domu
Ich Mościow Pánow Drzewickich naidowali sie /
gdys nie ktorzy z nich osobliwa mądrością od Boga
bedac obdżżeni / y na Pástrski urząd godnie wysta-
wieni / tak porządnie owieczkami swoiemi kierowali /
ze też Bog wsechmogacy zarządem ich Biskupstwa y
Diocesis błogosławił: Niektorzy rada w Senacie /
mestwem w boiu / pilnością y ostrością w sprawach
cyrcerskich / tak sie wystawili / iż każdy z nich bez przy-
sadu

Kazanie

sady fałszywypochlebstwa bęspierzeźnie rzec mogli som
 do siebie / bronić chcey będe do gęrla w bogi oyczyzny
 moiey / lec tych wssytkich śmierć ktora wssytko zno-
 si y pożyra / iako drzewa Cedrowe polożywssy w proch
 obrocila. Sławny był Andrzej Dęzewicki / staroży-
 tnościo domu / zacnościo y wysokościo familiey sła-
 wny meśtwem przodkow swoich / lec niemniej sła-
 wny z spraw z postępkow znamienitych : ostre były
 kwasne frukty drzewa tego Cedrowego / w ten czas
 gdy sie młodości lat swoich naukami sławney Akade-
 miey Jámowskikey zabawiał / ponieważ cieśła rzec jest
 y przykra ludziom młodym mędrości y nauki naby-
 wać / kwasna była jagoda y odwaga zdrowia twe-
 go / w ten czas kiedyś w mostkowie z Brolem Jeo Msc.
 Trzeciemy Zygmuntem ktory do tych czas szczęśliwie
 długo pánwie / pod chorągwie będąc Pána Potodzie-
 go Woiewody Bractawskiego / tam gdy Chorazego
 zabito / sameś chorągiew już wpadła prawie podiać /
 y na muryś wstoczył. Kwasne były owoce Cedru te-
 go / w ten czas kiedyś / na odsiecz idąc z Jego Mościo
 Pánem Hermanem Jolkiewskim / Moskwićiną ná-
 zwanego Philoreta / meza walecznego rekami swemi
 swemi poimawssy / Brołowi Pánu swemu oddał. Były
 słodkie owoce w ten czas tego drzewa / gdy sie z zacna
 familia Ich Mościow Pánow Siebutcowskich z po-
 winnowaćiwssy w oyczyźnie swojej y na oyczystym
 przodkow swoich gniazdzie Drzewicy / z miłemi przy-
 iaciół swemi y sasiadami / dárów Bożych z błogostá-
 wienstwem iego świętym z weselem záżywał. Kwasne
 były z słodkością zmieszane owoce Cedru tego / okazał
 był Bog przed oczy iego wielkiey sławy cztowieka /
 Brata

Na pogrzebie

Brata rodzonego / nominatą Biskupstwa Chelmskiego / leć się to wszystko w kwas obróciło / bo w ten czas się nienasycona śmierć / nie ogładając się na serdeczny żal miłych po krewnych swych / żywota go zbawiła. Słodko wcięż miał / iż mu był dał Bog potomstwo ze płci męskiej / Drzewickich na Drzewicz / leć ta słodkość w gorzkość się obróciła / gdy w oczach jego wszystko to pobral / we wszystkim jednak człowiekiem stałym / y animusz wielkiego / drzewem Cedrowem / mocnym / bydy / się okazał. Ale teraz położony leży / *Confregit Dominus etc.* O śmierci śmierci takżęś nieuczyna / iż się wolej y pragnieniu miłego przyjaciela jego wygodzić niechciała / spczyła sobie pozostala Małżonka / aby ráczey mogła zaleć grob jego / y mowiła te słowa / *quis dabit mihi ut pro te moriar vir mi* Ktora nie pátrzyś na osierociąle dziatki / y podcinaś to drzewo aby roszczki wilgotności do odżywienia potrzebney nie braty. Orys od iednego Brata pozostalego / Ktory że iusztak rzec musie / iako drzewo iedno w gaju w domu Drzewickich zostal / Brata skarb nie osacowany / oddalila. O nie ludzka śmierci / Ktoras ludzkiesgo człowieka wszystkim obywatelom y sasiadom wzila. O śmierci Pani wbostwa y bogatych państwo y krolestwo pozbawiaś / a nasę y pozbawila Dobrodziela / z Ktorego rok nasz osobliwie zakon wboogi zinspemi wboгими / iatmużny szciodrobliwey zażywał. Nieszczesna śmierci / Ktoras szczęście wboгим poddanym zreklu wyrwala / za szczęśliwe lata sobie poczynali / przez Ktore im panował / gdyż nie panem ale rycerem y obrońcą wboгих poddanych był : my przy załości y padku drzewa tego Cedrowego prosimy Pana Boga

Kazanie

Bogd który jest *auctor mortis vite*, aby wzbudził w-
tem gaju takie drzewo / ktoreby podobne temu owoce
czyniło. Był Cielcem Libańskiem Herb y kleynot sam
iego to włożyło / widzicie wolu czerwonego w białem
polu / Wol czerwony znaczy iż przodkowie iego / y on
sam trwawe prace y przysługa / Krolom / Pánom
swym y Rzeczypospolitey miłość przeciwko oyczyźnie
oswiadczałi / Białe pole znaczy iż to był Cielec z Liba-
nu; Liban bowiem rozumie się *candidatio* / iásność iá-
kás / á tym samym objaśnia to iż dom ten / y on sam
szezrze Pánom / Krolom swoim / iásno nie pod pokry-
to / w różnych potrzebach rzeczy pospolitey y
pánstwa tego / służyli, Dnia dzisieyszego iż Cioteł ten
z Libanu znieśiony jest / patrząc na śmierć iego przy-
stoby mi to kazanie moje płaczem nieutulonym y łza-
mi choynemi kończyć / bym się nie poczuwał w powin-
ności moiey / zrozumiałem bowiem dobrze intencja ie-
go / iż niemając was przytamtých przy upadku swym
to drzewo Cedrowe pragnęło / abym wszystkich was
imieniem iego pożegnać mógł. Odchodzi od ciebie ko-
chana małżonko / y zegnacie / á przy zegnaniu prosi/
aby miłości tey / ktorey on często zá żywota doznawał /
po śmierci ratunek duszey iego czyniła / y przypaścilem
się nie tylko duszey wciele będącey / ale też duszey od cia-
ła odlaczony y w więzieniu zatrzymaney / (jeżeli do
tych czas w więzieniu jest / wystupem iakmużniew
świetey oswiadczyła. Zegnacie iedyny Bracie pozo-
stały y żyjący / aby cie Bog Wszechmogący długo ná
świecie / w błogosławieństwie swym y potomstwo
twoie chował / zebyś podpora był przyrodzoney tey
krzewiny fámiliey Pánów Drzewickich / aby w gęsty
lás

Ná pogrzebie.

25

Ias wyprośc mogła. Przyp zegnaniu Pánow opieka-
 now/ oddaie im mile zrodzenie swoje/ aby tak mátki
 osierciáley iáko y dzieciak bronili y w protekciey swoiey
 mieli. Przypiaciela y mily krowie swoiey odchodzac/ o
 miłosierdzie z Jobem prosi/ y cieszarow ręki Pánstiey
 znosić niemoge woła ná was/ *Miseremini mei &c.* Sa-
 stędzi mili/ z koremi w dzieczone posiedzenie y konuer-
 satio miewał/ obiecuie to sobie po was/ ze czasow ży-
 cia iego/ gdyście go nie widzieli/ nie zgásta nigdy pá-
 miatka iego w sercu waszym/ tak y po śmierci/ przez
 ktora sie daleko od was odlaczyl ná dusze iego pomniec
 będziecie. Vbodzy Káplani/ y inшы vbodzymáio v-
 fnośe/ iż iákmuzny iego po śmierci miały mu bydz pod-
 pora do zbáwienienia/ vpomina sie słowa abyś cie zań
 Pána Boga prosili. Czeladko y domie tej osierocia-
 ty oddaie cie Pánu Bogu/ ktory iáko on sam domy bu-
 duie/ *Nisi Dominus edificauit domum*, tak też on sam rze-
 dzi y gubernuie. Życzę wam nákoniec wszystkim pod-
 danym swoim/ abyście takiego dziedzica mieli/ kto-
 ryby wam Pánem y Oycem byl/ y potrzebom wa-
 szym dogadzał/ á imieniem wszystkich zegnáiąc cie y za-
 wszystkich odpowiedáiąc żyje tego aby dnia dzisieyše-
 go Orzel wielki z seregú Cherubinow albo Sera-
 phinow przyszedł do Libanu czystey dusze twoiey/ y
 żeby wziął drzen drzewa Cedrowego wiáre święta/
 żyłac ktora Bogu dochował/ y wierzecholki drze-
 wa tego uczynki dobre zániosł do ziemi Cha-
 náneyški/ gdzie wszelka obfitość Bog w Troy-
 cy jedyny mieszka y kroluie ná wieki
 wiekow. AMEN.

(:✠:✠:✠:)

A P P R O B A T I O.

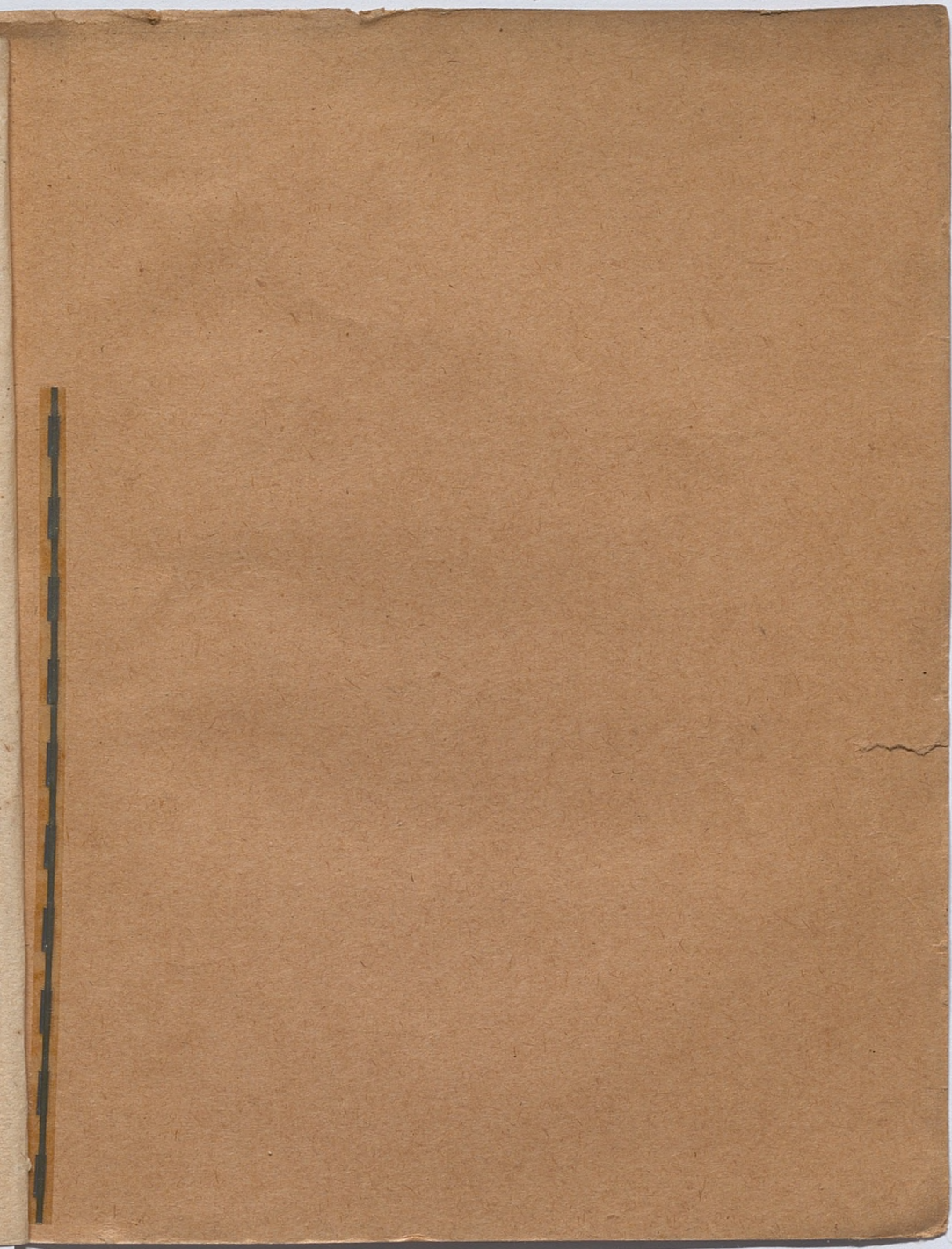
Imprimatur Posnaniæ de licentia Illustrissimi & Reuerendissimi D. Loci ordinarij sine illius officij.

*Ioannes Baykowski Episcopus Ennensis
Suffraganeus Officialis Posnaniensis Generalis.*

EGO Frater Michael Haler, Ordinis S. Francisci regularis obseruantia Prouinciæ Poloniae minoris Minister Prouincialis, Prædicator Generalis, hanc concionem A. R. P. Cypriani Chrzostowski Diffinitoris eiusdem Prouinciæ S. Theologiæ, Lectoris & tunc Prædicatoris Lublinensis, legi ac examinaui, nihilq; in ea pietati ac bonis moribus non consonum deprehendi. Proinde vt emanu ad prælum inde in lucem mittatur, & in offenso pede à quouis lectore decurratur dignum iudico, Datum Lubli, 2. Iunij, Anno Domini 1629.

Biblioteka Śląska

220096

I

Kzg 1 2857/67 100 000